

la humanitat

Any III : Núm. 359
Barcelona, dimarts, 3 de gener de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL PROCESSAMENT DE LA COMARCAL DE L'ESQUERRA

EL QUE ENS HA DIT EL DIPUTAT SR. JOAN TAULER, UN DELS SUPOSATS PROCESSATS

Des de fa uns dies que hom pot dir que l'actualitat de la nostra política gira a l'entorn del processament — suposat fins ara — de què han estat objecte les personalitats que componen el Comitè Executiu de la Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya. El cas no és per a menys, però com que s'han dit moltes coses, masses potser, hem volgut que, qui pot fer-ho, ens aclari un xic tot el que hi ha per tal que els nostres lectors sàpiguen el que en definitiva hi ha de tot això.

La persona més indicada en aquest cas — al nostre entendre — era el senyor Joan Tauler, secretari del Partit, advocat, diputat al Parlament català, i ultra això, un dels suposats complicats. El senyor Tauler l'hem trobat a la Generalitat, quan venia del Parlament, carregat de papers i sempre amb ganes de treballar.

—Disposo d'uns moments?

—Si aquests són només un pocs, bé...

—Voldríem que ens aclarissiu què hi ha d'aquests processaments de la Comarcal.

—Aquests autes de processament — que fins ara hem de dir que són suposats — fins a la data no han estat comunicats, ni a mi, ni a cap altre dels companys de la Comarcal. La notícia la dona un diari, i jo suposo que és certa, per quant fins ara no ha estat desmentida per les autoritats judicials.

—Què opineu d'aquests processaments, suposats fins ara?

—Per a opinar, abans necessito saber en què estan fonamentats els autes. Com a advocat no puc dir més del processament sense conèixer els fonaments dels autes, però tenint en compte l'origen d'aquesta resolució no crec que puguin tenir consistència ni fons jurídic.

—Quin és l'estat actual de la querrela?

—En aquesta querrela, instada, com ja sabeu, per un membre del Partit, regidor, que fou expulsat, oportunament prestaren declaració les deu persones components del Comitè Executiu de Barcelona. Els senyors Dencàs i Riera i Puntí allegaren llur condició de diputats a Corts. En restaven, per tant, vuit, i segons la premsa el processament no arriba més que a set. Per a ahir, dia 2, estàvem citats els components de l'esmentat Comitè, i suposem que aquesta citació havia d'ésser per a comunicar-nos el corresponent aute, però la citació fou deixada sense efecte i assenyalada novament per al proper dilluns, dia 9.

—A què creieu que pot obeir aquest ajornament?

—Aquesta nova citació, o ajornament, pot obeir, o bé al fet que el jutge estigui de llicència i vulgui ésser present a l'acte de comunicar els autes, o bé que en virtut d'haver votat el Parlament català la llei referent a la immunitat dels seus diputats, hagi cregut pertinent un major estudi de l'assumpte respecte al meu cas.

—En aquest cas s'hauria de demanar suplicatori a la Cambra?

—Naturalment.

—Sabeu si s'ha comunicat al Parlament el corresponent suplicatori?

—No tinc notícies que al Parlament català s'hagi rebut el tal suplicatori. Precisament ara en vinc d'allà i no s'ha rebut res.

—I si el dilluns, puix que creieu que us seran comunicats aquests autes de processament, el jutge no hagués demanat encara a la Cambra el suplicatori, què penseu fer?

—Jo aniré, junt amb els altres companys del Comitè Executiu citats per aquest dia, i si, en efecte, la citació obeeix a la comunicació d'aquests autes, allegaré la meua condició de diputat i l'existència de la Llei votada el divendres pel Parlament i promulgada mitjançant el Butlletí de la Generalitat.

—Penseu recórrer contra els autes?

—Evidentment. I per tal d'exercitar tots els recursos, tant jo com els altres companys estem rebent a diari oferiments de tota mena, tant d'avocats com de procuradors, que, desinteressadament, s'han prestat a presentar-los i avalar-los.

—I el partit, què en diu de tot això?

—El partit està completament solidaritzat amb nosaltres. Des del President fins al darrer militant, com ho demostra la visita que feu ahir al senyor Macià una comissió de Centres d'Esquerra, i el gran nombre de lletres i telegrams que a diu rebem de totes les comarques, solidaritzant-se amb el Comitè Executiu, del processament del qual us parlo.

—Podríeu...

—Els curts moments — ens diu el senyor Tauler — han passat. Ja en sabeu prou i a mi encara em resta molta feina per fer.

No hem pogut menys que donar-li les gràcies per la seva amabilitat, la qual ens permet poder oferir als nostres lectors, l'estat actual del processament de què aquests dies en parla tot Barcelona.

ELS MONARQUICS NO ES TROBEN BÉ A VILLA CISNEROS

Vint-i-nou deportats s'han evadit en una llanxa francesa sense que les autoritats (?) de la República fessin res per impedir-ho

Hom creu que hi ha hagut intervenció d'elements monàrquics que viuen a França

Madrid, 4. — Aquesta matinada el secretari del ministre de la Governació ha rebut els periodistes i en nom del senyor Casares els ha confirmat plenament els rumors que han corregut respecte l'evasió de diversos deportats de Villa Cisneros. Ha dit que, efectivament, eren vint-i-nou els monàrquics que s'havien fet escàpols.

El Govern ha destituït immediatament el governador del territori de Rio de Oro i ha confiat el seu comandament, interinament, al governador general del Sahara.

També ha estat destituït i sumariat el comandant del canoner "Cánovas del Castillo", el qual estava de vigilància en aquelles algies.

La llista dels que han fugit, és la següent:

Gómez Roger, González Sonté, Fernández Masleida, López García; Berroeta, Crespin, Alos, Monllo, Casandi, Gómez Pinieda, Morón, Alfons Borbó, Arceaga, Gómez Sanz i fill, Fernández Vallespin, Torres, Ansaldó, Fernández Silvestre, González Sinuesa, Sarrait, Senito, Malcampo, Martín Alonso, Morlán, Roca de Togores, Serrado, González Aguilar i Eucheile.

L'evasió l'han portat a cap en una llanxa francesa. Fins ara no es coneixen més notícies relacionades amb la fugida.

El senyor Casares creu que no fóra res d'estrany que en aquesta fugida haguessin pres part els monàrquics espanyols que resideixen al Sud de França des del fracassat complot del mes d'agost.

No ens cansarem de dir-ho, no ens cansarem de repetir-ho: hom ha tingut massa tolerància --una tolerància que ells, naturalment, no han sabut agrair--, envers els monàrquics facciosos. Calia castigar. Sense odi, sense un esperit de venjança, amb un esperit de justícia, calia castigar.

S'ha exiliat a Màlaga i a Bilbao alguns complicats en el directori de la Dictadura. Que nosaltres sapiguem, ni Màlaga ni Bilbao no són llocs de penitència. I el fet abusiu, intolerable, d'haver trait la Constitució, d'haver implantat una dictadura odiosa, bé valia una penitència.

Els monàrquics deportats a Villa Cisneros foren tractats amb totes aquelles atencions --tal vegada amb massa atencions--, que el càstig permetia. Però, naturalment, l'estada a Villa Cisneros no els feia cap gràcia. Allà no podien conspirar, no podien pertorbar l'ordre, no podien posar obstacles a la República. Estaven més bé a Fontainebleau i a París.

Liàstima que hagin pogut escapar-se del lloc que els havia estat destinat per hivernar.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

"La Nación", aquest diari que surt a Madrid i que fundà Primo de Rivera, publicà el dia dels Sants Innocents, una innocentada, una innocentada que li ha costat un xic cara.

Comentant-nos, deien dos individus:

—"La Nación", denunciada? Per què?

—Per una innocentada.

—Però si en tot l'any no publica altra cosa!

Un altre diari denuncià. D'aquest en diuen "Jagi-Jagi".

Francament, creiem que no l'havien de denunciar. Pel títol hom diria que és un diari de fer barrila.

A Cuenca, encara que no ho semblà, hi han dretes, també, que fins i tot publiquen manifestos.

Això de les dretes es veu que és un

mal que es va estenent per tot arreu. Però s'extirpa d'una manera: amb alzarop de bastó.

Goicoechea — Antònio, com li diuen els seus amics — ha comentat el seu discurs del Monumental, i tot parlant-ne ha dit:

—Es tracta d'un senzill conat d'organització d'un grup d' dretes, al meu entendre, nombrosíssim, i en l'actualitat, inarticulat i dispers. Aquesta organització és, al meu judici, "prèvia i inexcusable" perquè es pugui realitzar aquesta desitjada unió de dretes.

El senyor Goicoechea és optimista. Mentre, les dretes és un nucli inarticulat i dispers.

M.

A la pàgina 5:

La guàrdia civil ha descobert un altre dipòsit de bombes

La sessió de demà al Parlament de Catalunya

Es concediran quinze dies de vacances als diputats

El Parlament català reemprendrà demà, dijous, la seva tasca. En aquesta sessió, que serà la darrera fins a la tornada de les vacances parlamentàries de quinze dies que es concediran demà als diputats, la Comissió de Constitució donarà compte al Parlament del projecte de la Constitució catalana.

Seguidament es procedirà al nomenament dels diputats que falten per completar degudament la composició d'algunes comissions parlamentàries.

I, finalment, el President de la Cambra declararà les al·ludides vacances, convocant als senyors diputats per a la sessió següent.

Aquests quinze dies de vacances seran aprofitats per portar a bon fi les reformes que són necessàries a realitzar en el Palau de les Corts Cata-

lanes, subsanant-se les deficiències que han estat notades durant la primera etapa parlamentària, les quals, per manca material de temps, no han pogut ésser resoltes.

Mèxic. — En cirkols ben informats es declara que Mèxic va a signar un breu contracte de construcció de vaixells. Es tracta de 22 guardacostes, el primer dels quals començarà a construir-se a Bilbao el mes de març.

EL PRIMER COMENÇARÀ A CONSTRUIR-SE A BILBAO EL PROPER MES DE MARÇ

CARNET

De Villa Cisneros han pogut escapar-se vint-i-nou monàrquics. Sembla que això ha causat una gran alegria als indígenes. Ara, sense els monàrquics, podran respirar i viure tranquils.

L'alegria, però, no ha estat sols a Villa Cisneros. L'alegria s'ha repartit i ha tingut ressò a Fontainebleau, al Bar Chicote, de Madrid, i a la Redacció d'A B C.

Royo Villanova, el senyor Royo Villanova, ha estat nomenat president del Casino de Madrid. A Barcelona tots el coneixen. A Barcelona té una trista personalitat.

A Madrid la personalitat del senyor Royo Villanova és més divertida, sobretot entre els bons republicans — per tant, amics de Catalunya — que no escassegen.

Al Casino de Madrid — pudoreta de monàrquic, de senyor ric i gaudul — el senyor Royo Villanova hi farà un paper més lluit que al Parlament.

Per una raó molt senzilla: perquè al Parlament, del senyor Royo Villanova ningú no en fa gaire cabal. Segurament que al Casino de Madrid el senyor Royo Villanova tindrà més èxit.

Hem vist unes fotos de la fàbrica de bombes que la casualitat — els catòlics en diuen la Providència — ha fet descobrir al carrer de Mallorca. A les fotos s'hi veuen bombes i guàrdies civils.

A nosaltres aquestes bombes no ens han fet cap gràcia. Però estem segurs que al senyor Maura no li passa el mateix que a nosaltres. Ens té tanta simpatia el senyor Maura als catalans!

Un llibre, avui, català. Perquè no diguin. I perquè s'ho val. El llibre recomanat avui és Una mena d'amor, de C. A. Jordana. Novella magnífica, plena d'excel·lències. Fa temps que s'ha publicat. Però cal recordar que els llibres — llàstimosament — no s'esgoten amb massa rapidesa.

Recordeu aquest títol: Una mena d'amor. I veureu com es tracta d'una obra que honora la novel·la catalana.

TOTHOM FA PRONOSTICS

Aquest any serà el decisiu, diu Mussolini

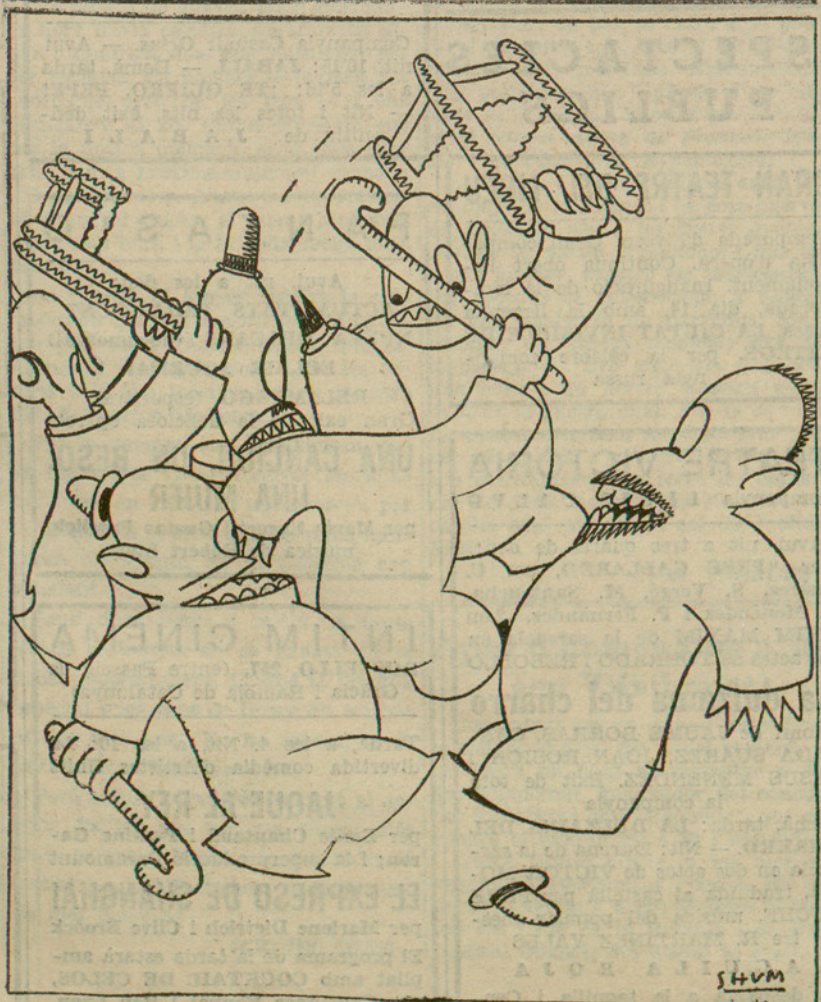
Berlin. — El "Borsen Kurier" publica un article de Mussolini sobre la crisi mundial.

El president del Consell italià creu que l'any 1933 serà decisiu, ja que —

afirma — els pobles o bé han d'anar endavant o bé naufragar aquest any.

"Quan un vaixell es troba en mig de la tempesta — diu el dictador italià — s'ha de saber prendre la iniciativa de llençar de bord una part de la càrrega".

L'any 1933 — acaba dient el dictador — por restablir l'equilibri internacional.

PER LA CONCORDIA